

Talið av full-tíðar-arbeiðs-leysum minkað

Talið av fulltíðar-arbeiðs-leysum var 1.826 í mai. Tað er ein minking uppá 116 fólk síðan apríl mánaða

Arbeðsloysið var 6,7 prosent í mai, ein minking uppá 0,4 prosent stig í mun til apríl mánað. Árstíðarjavnaða arbeðsloysisprosent-ið var 6,7 í mai.

Í mai vóru 873 fulltíðararbeiðsleys mannfolk og 953 fulltíðararbeiðsleys konufólk.

Strikumyndin vísir gongdina í arbeðsloysinum. Myndin vísir millum annað at fleiri kvinnur enn menn vóru fulltíðararbeiðsleysar fram til ársskiftið 2009, undantikið tíðarskeiðið um ársskiftið 2004/05. Síðan januar 2009 var talið av arbeðsleysum mannfolkið verið størri. Men tað tykist at hendan gongdin vendi í apríl. Tað eru nú 90 færri fulltíðararbeiðsleysir menn enn konufólk, enn tað vóru í mars mánaða.

Síðan arbeðsloysið toppaði í februar, er talið av fulltíðararbeiðsleysum minka við 339. Av hesum eru 250 mannfolk og 89 konufólk, skrivar Hagstovan á heimasíðu síni.

Tað stóð púra fast, at ákærði maðurin hevði hálað dótturina eftir hárinum niður á gólvið
Modellmynd: Jens Kristian Vang

Vildi ikki vitna móti pápanum

Hóast tað var tann tá 18 ára gamla dótturin, sum í november í fjør meldaði pápan fyri harðskap móti sær, bar hon seg undan at vitna í Føroya Rætti í dag, tá málið var fyri

Leo Poulsen

Tað var eitt, eitt sindur løgið og torskilt mál, sum Føroya Rættur í dag viðgjørði. Ikki tí, ákæran var rættiliga einföld, hon ljóðaði stutt og greitt upp á harðskap eftir paragraf 244.

Men tað, sum gjørði málið so ógvuliga torskilt, var tann sannroynd, at tann ákærði í harðskapsmálinum fyrr í ár – 19. apríl – hevði fingið ein dóm fyri rúsdrekkakoyring.

Tann dómurin ljóðaði upp á 20 dagar treytaða fongsuls-revsing, og treytirnar vóru – umframt einki revsivert at gera í eitt ár – at dømdi maðurin skuldi fylgja einari rúsdrekkaviðgerð eitt ár fram.

Hetta hevði maðurin roynt, men uttan úrslit. Nú hevði maðurin biðið um, at dómurin varð konventeraður at koma í gildi, so maðurin kundi sita hesar 20 dagar, og so annars byrja av nýggjum.

Hendan umbønin var send rættinum 16. november – dagin eftir, at hann hevði verið harðligur móti elstu dóttir síni.

Men tá »Fuldbyrdelse af straf« kom fyri sum fyrra málið, var ákærði aftur komin í iva, hvat frægast var. Nú var hann ikki longur visur í, at tað besta var at fara inn at sita dómin av sær.

Hinvegin var eisini greitt, at hann ikki longur var áhugaður í at gjøgnumføra eina rúsdrekkaviðgerð, partvís tí, at hann ikki var nóg motiveraður, og partvís tí hann ikki longur metti, at ein slík var neyðug.

Tað var tí brúkt nógv tíð at viðgera hetta málið og endin var, at leggja spurningin til viks, og viðgera harðskapsmálið fyrst.

Beiskur hjúnarskilnaður

Ákærði greiddi frá, at hann og konan vóru farin gjøgnum ein beiskan hjúnaðarskilnað,

og at hetta hevði tikið hart upp á hann.

Hetta kvøldið, 15. novemb-er 2010, hevði hann sitið inni hjá sær sjálvum saman við einum vinmanni, tá konan var komin á gátt eftir einumhvørjum, og sum vant hevði tað útløyst eitt skeldarí teirra millum.

Hetta helt fram eftir at konan var farin, bara umvegis telefon. Seinni, segði ákærði, ringdi eisini elsta dótturin og gav honum av at vita. Men nokk var nokk.

Hann gjørði ikki beinari, enn at fara heim til verforeldrini, tí tey vóru framvegis væl, fyri at vita, um tey ikki kundu tosa dótturina í lag at lata seg fáa frið.

Men tá ákærði kemur inn til verforeldrini, eru tey ikki heima. Hinvegin sita konan og elsta dótturin í køkinum.

Har gerst illstøða og ákærði trívur í hárið á dótturini og rivur hana á gólvið, har hann heldur henni niðri. Júst, hvat síðani hendir er eitt

sindur ringt at gera av, men dómurin metti tað prógv-að, at ákærði hevði sparkað dótturina minst tvær ferðir.

Tað ber illa til at staðfesta til fulnar gongdina, tí tá dótturin varð gjørd varðug við, at hon ikki hevði plikt at vitna, helt hon seg til tað. Ákærin mótmælti, men dóm-arin gjørði av, at av tí at gentan ikki hevði plikt at vitna, og at málið ikki var av slíkum samfelagsligum áhuga, at tað skuldi verða álagt henni at vitna, slapp hon undan.

Treytaðan dóm

Ein av orsökunum til, at dómurin slapp dótturini undan at vitna var, at eisini fyrr-verandi konan var vitni til hendingina og innkallað sum vitni.

Hon gjørði beinanvegin greitt, at hon heldur ongan hug hevði at vitna móti ákærða, men tá tey ikki long-ur vóru gift, álegði rætturin henni at vitna.

Hon undirbygdi í stóran

mun ákærutritinum, sum segði, at ákærði hevði hálað órættaðu í hárið, sligið hana við knýttum neva og sparka hana.

Hetta, at ákærði hevði hálað hana í hárið váttaði vitnið, og at ákærði hevði sparkað hana. Tó var eitt sindur ógreitt, um ákærði hevði sparkað við vilja ella ikki, tí gentan spraklaði illa á gólvinum.

Bæði máluni – útinning av revsingini frá rúsdrekkakoyringini og harðskapurin – vórðu tikin upp til dóms í einum, og har gjørði dómurin av, at ákærði fekk 40 dagar fongsul, harav teir 20 tó vórðu treytaðir.

Við í fyrra dóminum – rúsdrekkakoyringina – var eisini ein bót á 12.000 krónur umframt eina bót fyri brot á ferðslulógina á 1.200 krónur. Við at effektuera treytaða rúsdrekkadómin fall bótin á 12.000 krónur samstundis burtur.

Ákærði maðurin tók við dóminum.